

Брюксел, 22.4.2015 г.
COM(2015) 176 final

**СЪОБЩЕНИЕ НА КОМИСИЯТА ДО ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ, СЪВЕТА,
ЕВРОПЕЙСКИЯ ИКОНОМИЧЕСКИ И СОЦИАЛЕН КОМИТЕТ И КОМИТЕТА
НА РЕГИОНИТЕ**

**за преглед на процеса на вземане на решения относно генетично модифицираните
организми (ГМО)**

1. ВЪВЕДЕНИЕ

Европейската комисия беше назначена въз основа на политическите насоки, които тя представи пред Европейския парламент. В тези насоки Комисията пое ангажимент да прегледа действащото законодателство относно разрешението на генетично модифицирани организми (ГМО).

В настоящото съобщение се представят резултатите от прегледа на Комисията на процеса на вземане на решение за разрешение на ГМО и обосновката, довела до законодателното предложение, прието от Комисията¹.

Процесът на вземане на решения в областта на ГМО е обвързан както със специална нормативна уредба, така и с общи институционални правила. В настоящото съобщение се обобщава контекстът на подобни решения, разглежда се начинът, по който процесът на предоставяне на разрешение функционира на практика, и се описват промените, които са въведени наскоро.

В него се обяснява какво е заключението на Комисията и съображенията, взети предвид при изготвянето на настоящото заключение: изключителните обстоятелства, характерни за ГМО, с които се подчертава ангажиментът по политическите насоки, и по-специално демократичните и правните въпроси.

2. ПРОЦЕСЪТ НА ВЗЕМАНЕ НА РЕШЕНИЯ В ОБЛАСТТА НА ГМО

2.1. Нормативна уредба

Европейският съюз разполага с всеобхватна нормативна уредба за разрешението, проследяването и етикетването на ГМО.

Регламент (ЕО) № 1829/2003 относно генетично модифицираните храни и фуражи² (наричан „Регламентът от 2003 г.“) обхваща храни, хранителни съставки и фуражи, съдържащи, състоящи се или произведени от ГМО. Приложното му поле обхваща и ГМО, предназначени за други приложения, като например отглеждане, ако те се използват като изходен материал за производството на храни и фуражи. Горепосочените ГМО, попадащи в приложното поле на Регламента от 2003 г., се наричат по-нататък „генетично модифицирани храни и фуражи“.

Друг акт, част от законодателството в тази област, е Директива 2001/18/ЕО относно съзнателното освобождаване на генетично модифицирани организми в околната среда³ (наричана „Директивата от 2001 г.“). Тя се отнася за ГМО, предназначени за употреба, различна от употреба като храни и фуражи (най-вече за отглеждане).

И в двата законодателни акта се определят процедури за разрешение, чиято цел е да се гарантира, че пускането на пазара на съответните продукти няма да представлява

¹ Предложение за регламент на Европейския парламент и на Съвета за изменение на Регламент (ЕО) № 1829/2003 по отношение на възможността на държавите членки да ограничават или забраняват употребата на генетично модифицирани храни и фуражи на своята територия (COM 2015/177).

² Регламент (ЕО) № 1829/2003 на Европейския парламент и на Съвета от 22 септември 2003 г. относно генетично модифицираните храни и фуражи (ОВ L 268, 18.10.2003 г., стр. 1).

³ Директива 2001/18/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 12 март 2001 г. относно съзнателното освобождаване на генетично модифицирани организми в околната среда и за отмяна на Директива 90/220/ЕИО на Съвета (ОВ L 106, 17.4.2001 г., стр. 1).

риск за здравето на човека или на животните, нито за околната среда. Предвид това в основата на процедурата се поставя научна оценка на риска: всяко издадено разрешение за пускане на пазара на даден продукт трябва да бъде надлежно обосновано, като най-важното основание за такава обосновка е научната оценка⁴. Според законодателството на ЕС тази научна оценка на риска е задача на Европейския орган за безопасност на храните (ЕОБХ) в сътрудничество с научните органи на държавите членки.

От правна гледна точка решенията за разрешаване на ГМО са под формата на актове за изпълнение, приети от Комисията⁵. Макар поради това Комисията да играе решаваща роля в процеса на издаване на разрешение, държавите членки също са силно ангажирани.

Участието на държавите членки в етапа на издаване на разрешение

Държавите членки участват в два етапа: те гласуват проектите на решения, внесени от Комисията в постоянния комитет, а ако на този етап няма постигнато решение, те гласуват в апелативния комитет⁶. Както и във всички останали комитети, създадени съгласно законодателството на ЕС, държавите членки гласуват в тези комитети съгласно правилото за квалифицирано мнозинство, както е определено в Договора⁷.

Когато не е налице квалифицирано мнозинство за или против проекта на решение в апелативния комитет, резултатът е „без становище“.

Окончателно приемане от Комисията

В разпоредбите, уреждащи тази процедура (Регламент (ЕС) № 182/2011⁸), се предвижда, че когато апелативният комитет не даде становище, *„Комисията може да приеме проекта на акта за изпълнение“*⁹. Тази формулировка означава, че Комисията може да упражнява известна свобода на преценка¹⁰. Когато става въпрос за решения относно ГМО обаче, Регламентът от 2003 г. и Директивата от 2001 г. съществено намаляват на свободата ѝ на действие. Системата за предварително разрешение, тълкувана според член 41 от Хартата на основните права и според

⁴ В членове 7 и 19 от Регламент (ЕО) № 1829/2003 се предвижда, че към становището на ЕОБХ Комисията може да вземе предвид *„други законни фактори, свързани с разглеждания проблем“*.

⁵ В съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в Регламент (ЕС) № 182/2011.

⁶ Когато постоянният комитет се произнесе с отрицателно становище (квалифицирано мнозинство „против“) или няма становище, Комисията може да реши да отнесе въпроса до апелативния комитет.

⁷ Член 16, параграфи 4 и 5 от Договора за Европейския съюз. Считано от 1 ноември 2014 г. квалифицираното мнозинство се определя като гласове, представляващи поне 55 % от 28-те държави членки, и най-малко 65 % от населението на ЕС.

⁸ Регламент (ЕС) № 182/2011 на Европейския парламент и на Съвета от 16 февруари 2011 г. за установяване на общите правила и принципи относно реда и условията за контрол от страна на държавите членки върху упражняването на изпълнителните правомощия от страна на Комисията (ОВ L 55, 28.2.2011 г., стр. 13).

⁹ Член 6, параграф 3 от Регламент (ЕС) № 182/2011.

¹⁰ Това се различава от предишната процедура, предвидена в Решение № 1999/468/ЕО на Съвета. Съгласно нея Комисията не разполагаше със свобода на действие, когато Съветът не беше в състояние да даде становище за или против предложените мерки. Когато Съветът не даде становище (или когато Съветът не постигаше становище в срок от три месеца), Комисията беше длъжна да приеме предложението, представено на Съвета.

съдебната практика на Съда на ЕС¹¹, изисква от Комисията да приеме решение (за разрешение или забрана на пускането на продукта на пазара на ЕС) в рамките на разумен срок. Това означава, че когато законодателството забранява пускането на даден продукт (в този случай на ГМО) на пазара, освен ако не е разрешен, не е възможно разрешаващият орган (в случая Комисията) просто да се въздържа за неограничен период от време от това да вземе решение (било то решение за разрешение или за или забрана на продукта), ако се предположи, че е подадено валидно заявление за разрешение. Когато след гласуването няма становище, Комисията не може да просто да се въздържа от вземане на решение.

Евентуални спешни мерки на равнище ЕС или на равнище държава членка

Регламентът от 2003 г. съдържа разпоредби, които позволяват на Комисията или на държавите членки да приемат спешни мерки с цел да предотвратят пускането на пазара или употребата на разрешен ГМО. До такива мерки може да се прибегне, ако са налице научни данни, доказващи, че продуктът има вероятност да представлява сериозен риск за здравето или за околната среда.

2.2. Факти за вземането на решение за разрешение на ГМО

След влизането в сила на Регламент (ЕО) № 1829/2003 държавите членки нито веднъж не постигнаха квалифицирано мнозинство за или против проект на решение на Комисията за разрешаване на генетично модифицирани организми (ГМО), било то за отглеждане или за ГМ храни и фуражи¹². Досега никога не е имало дадено становище. Резултатът от гласуванията винаги е бил „без становище“ на всички етапи на процедурата (постоянен комитет и апелативен комитет според настоящите приложими правила, а преди това — Съвета) (вж. таблици 1 — 3 и графика 1 от приложението).

ГМО за отглеждане

Отглеждането на ГМО в ЕС е ограничено. От 1990 г. насам само три ГМО са разрешени за отглеждане, като понастоящем е разрешен само един продукт (царевица MON 810). Тя се отглежда в пет държави членки, като областите, в които

¹¹ Вж. по-специално решение на Съда на ЕС, дело C-390/99, Canal Satélite Digital SL, според което процедурите за предварително разрешение, като например системата за разрешение на ГМО и ГМ храни и фуражи, предотвратяват пускането на пазара на даден продукт без разрешение и следователно са съвместими с Договора за функционирането на Европейския съюз (ДФЕС) само доколкото: 1) те са обосновани с основателни причини (напр. оценка на евентуалното въздействие върху здравето и околната среда) и 2) по отношение на тяхната продължителност, размерът на разходите, които поражда, или други неясноти по отношение на условията, които трябва да бъдат изпълнени, не са в състояние да възпрепятстват съответните стопански субекти от това да осъществят бизнес плана си.

¹² В Съюза са разрешени само два ГМО за употреба, различна от отглеждане и употреба в храни и фуражи. Това са видове карамфил, разрешени за пускане на пазара за употреба с декоративни цели. Начинът на гласуване на тези ГМО е сходен с разгледания за разрешенията за храни и фуражи. Резултатът от гласуванията винаги е бил „без становище“, като повечето държави членки са гласували „за“ отколкото „против“. Начинът на гласуване изглежда последователен, независимо от това дали съответното ГМО е разрешено за отглеждане, за храни и фуражи или за други цели.

се отглежда, представляват само 1,5 % от общия размер на площите, използвани за производство на царевица в ЕС¹³.

Малкият брой разрешения за отглеждане, предоставени към момента, както и предпазните клаузи, приети от редица държави членки, за да се предотврати употребата на ГМО, разрешени от законодателството на Съюза¹⁴, показват позицията по този въпрос на много от държавите членки. През последните години противопоставянето на ГМО за отглеждане се е увеличило, като редица от държавите членки се противопоставиха на издаването на разрешение за царевица 1507 в Съвета през февруари 2014 г.¹⁵ (вж. таблица 1 от приложението).

ГМ храни и фуражи

Броят на ГМ хранителни продукти, предлагани за закупуване, е малък (макар съвместното разрешение с фуражи да означава, че е разрешен по-голям брой). Данните от проучванията на общественото мнение потвърждават общото впечатление, че гражданите на ЕС се противопоставят на ГМ храни¹⁶. Редица търговци на хранителни стоки на дребно са решили да не предлагат генетично модифицирани храни. Това може да е в резултат от изискванията за етикетиране¹⁷ на генетично модифицирани храни, както и наличието на алтернативи — храни, които не са генетично модифицирани.

Някои потребители искат да са сигурни, че няма ГМО в който и да било етап от производството на храните, които купуват. Поради това някои животновъди и търговци на едро и дребно в различни държави членки са се опитали да използват като конкурентно предимство факта, че не са използвали ГМО. Това е довело до използването на етикети като „хранени с фуражи без ГМО“¹⁸ или „биологично“.

¹³ През 2013 г. това са 148 660 ha, главно в Испания (136 962 ha), като има някои по-малки области в Португалия, Чешката република, Румъния и Словакия.

¹⁴ Девет държави членки са въвели предпазни клаузи, които да възпрепятстват пускането на пазара и употребата на тяхна територия на единствения ГМО, разрешен за отглеждане в ЕС в момента.

¹⁵ Когато през 1998 г. от постоянния комитет беше поискано да гласува по разрешение за царевица MON810, е имало квалифицирано мнозинство „за“ (като поради това от Съвета не бе поискано да гласува): 10 държави членки гласуваха „за“, 1 държава членка — „против“, а 4 държави членки се въздържаха. Когато през 2007 г. решението за картофите Amflora беше представено на Съвета за гласуване, не бе дадено становище: 10 държави членки гласуваха „за“, 11 — „против“, а 6 се въздържаха. Когато през 2009 г. в постоянния комитет бяха предложени за гласуване царевица 1507 и царевица Bt 11, не бе дадено становище: 6 държави членки бяха „за“, 12 държави членки — „против“, а 7 се въздържаха. Когато през 2014 г. в Съвета беше подадена за гласуване царевица 1507, не бе дадено становище: 5 държави членки гласуваха „за“, 19 държави членки — „против“, а 4 държави членки се въздържаха (неформален вот).

¹⁶ Специално проучване на Евробарометър в областта на биотехнологиите, публикувано през октомври 2010 г., показва, че гражданите на ЕС не смятат, че генетично модифицираните храни предлагат някаква полза, смятат, че генетично модифицираните храни са по-скоро небезопасни, дори опасни, и не са привърженици на създаването на генетично модифицирани храни.

¹⁷ Съгласно Регламент (ЕО) № 1829/2003 при етикетирането на хранителни продукти, съдържащи или състоящи се от ГМО, както и храните и фуражите, произведени от ГМО, трябва да се отбелязва наличието на генетична модификация. Законодателството предвижда храни и фуражи да не бъдат етикетиращи като генетично модифицирани, ако има наличие на генетично модифициран материал, който е не повече от 0,9 процента от съставките на храните и фуражите, разглеждани поотделно, или от храната и фуража, състояща се от една-единствена съставка, при условие, че това наличие е случайно или технически неизбежно.

¹⁸ На практика пазарът си остава малък, като на разположение са само относително малко такива продукти.

За разлика от ситуацията с ГМ храните, в ЕС има съществен пазар за ГМ фуражи. Това важи в особено голяма степен за комбинирани фуражи, смес от фуражни суровини за селскостопански животни, използвани за доставяне на повече енергия и високо съдържание на белтъци. Повечето от използваните в ЕС фуражи са внос (през 2013 г. над 60 % от нуждите на ЕС от растителни белтъци се осигуряват чрез внос — главно соя и соев шрот), като вноса е основно от държави, в които отглеждането на култури се доминира от ГМО — 90 % от вноса е с произход от държави, където около 90 % от земята, използвана за соеви зърна, е засадена с ГМ соя¹⁹. Основните причини за широкото разпространение на ГМ соев шрот са наличността му, цената²⁰ и конкурентоспособността²¹.

Фактът обаче, че ГМ фуражите се използват масово, не се е отразил върху тенденциите при гласуването. Гласуването на ГМ храни и фуражи продължава системно да е с резултати, при които няма взето становище (вж. таблици 2 и 3 и графика 1 от приложението). Макар становищата по гласуването до голяма степен да са се стабилизирали с течение на времето, обикновено има повече държави членки, които подкрепят проекта на решение, отколкото такива, които му се противопоставят.

Макар държавите членки досега да са се възползвали с готовност от предпазните клаузи, за да избегнат използването на ГМО за отглеждане, те не са ги използвали масово за ГМ храни и фуражи (понастоящем само една държава членка е въвела действащи мерки, отнасящи се до три продукта). И все пак броят на държавите членки, които гласуват против разрешението на ГМ храни и фуражи, показва, че държавите членки не смятат, че този процес им позволява напълно да се отговори на конкретните им притеснения.

Заключение относно процеса на вземане на решения

Що се отнася до решенията за разрешение на ГМО, вече стана правило досието да се връща на Комисията за окончателното решение, като така приемането на решения в тази област се превърна по-скоро в изключение от обичайния начин на функционирането на процедурата на ЕС по комитология като цяло²². Въпросите, повдигнати от държавите членки, които са се противопоставили на разрешението, най-често не са обосновани с научни съображения, а отразяват притеснения в национален мащаб, които са свързани не само с въпроси, свързани с безопасността на ГМО за здравето и околната среда.

¹⁹ През 2013 г. 43,8 % от вноса на фуражи в ЕС е с произход от Бразилия, където 89 % от отглежданата соя е ГМ; 22,4 % е с произход от Аржентина, където 100 % от отглежданата соя е ГМ; 15,9 % е с произход от Съединените щати, където 93 % от отглежданата соя е ГМ; 7,3 % е с произход от Парагвай, където 95 % от отглежданата соя е ГМ. Източник: Евростат и Международния съвет по зърното.

²⁰ Данните за отрасъла показват, че се заплаща цена от около 40 EUR за тон по дългосрочни договорни споразумения, като тя достига до 100 EUR на тон на спот пазара за фуражи, които не са генетично модифицирани.

²¹ Закупуването на комбинирани фуражи представлява над 32 % от стойността на продукцията на животновъдството в ЕС.

²² През 2012 г. бяха проведени 1946 гласувания в рамките на процедурата на ЕС по комитология в постоянния комитет. От тях само при 82 няма дадено становище. Девет от тези процедури бяха отнесени към апелативния комитет. (Съответните стойности за 2013 и 2014 г. са, както следва: 1959/53/28; и 1908/46/21).

Макар действащото законодателство да позволява на Комисията да взема под внимание „други законни фактори“ към оценката на риска, извършена от ЕОБХ, тя не е била в състояние да обоснове забраната за целия ЕС за продукти, които ЕОБХ счита за безопасни въз основа на тези фактори²³.

Това на практика означава, че Комисията системно е поставена в ситуация, в която тя трябва да приеме решение за разрешението без подкрепата на държавите членки в съответните комитети. Тази ситуация е типична при предоставянето на разрешения за ГМО.

3. НЕОТДАВНАШНА РЕФОРМА НА ПРАВИЛАТА ЗА ГМО, РАЗРЕШЕНИ ЗА ОТГЛЕЖДАНЕ

През 2010 г. Комисията представи предложение за изменение на законодателството относно ГМО, за да разшири обхвата от основания, въз основата на които държавите членки могат да ограничат или забранят отглеждането на своята територия на ГМО, разрешени в ЕС („клауза за отказ от участие“). В обяснителния меморандум на предложението Комисията посочва, че *„вземането на решение на национално, регионално и местно равнище е най-подходящо, когато става въпрос за разглеждането на особености, свързани с употребата на ГМО за отглеждане“*. Предложеното изменение вече е прието и въведено в правото на ЕС като Директива (ЕС) 2015/412²⁴ („Директивата от 2015 г.“). То позволява на държавите членки да ограничат или забранят отглеждането на ГМО на своята територия (или на част от нея), при условие че подобни мерки се обосноват с неопровержими основания, различни от риск за здравето на човека или на животните, т.е. критерии, различни от вече оценените от ЕОБХ в оценката на риска, извършен от него. Това е важна промяна, тъй като тя позволява на държавите членки да отчитат националните си условия, където може да има основателни съображения за ограничаване или забрана на отглеждането на ГМО, като тези съображения са различни от свързаните с рисковете за здравето и околната среда. По този начин държавите членки могат да отчитат съображения, които са извън обхванатите от системата на ЕС за разрешения, която се съсредоточава върху наличието на научна оценка и функционира в рамките на ограниченията, наложени от правото на ЕС. Разпоредбата се прилага както за бъдещи разрешения, така и за ГМО, които вече са били разрешени на равнище ЕС.

Поради това Директивата от 2015 г. предлага на държавите членки повече гъвкавост да решат дали желаят да отглеждат ГМО на своята територия, като същевременно

²³ Позоваването от страна на Комисията на „други законни фактори“, посочено в Регламент (ЕО) № 1829/2003, като основание за отказ да предостави разрешение може да бъде юридически издържано, ако е обосновано с императивни съображения от обществен интерес от същото естество, както е посочено в член 36 от ДФЕС и съответната съдебна практика на Съда на Европейския съюз (вж. например Решение на Съда от 20.2.1979 г., дело 120/78 Rewe-Zentral (Cassis de Dijon) [1979 г.] ECR 649) и с цели от общ интерес, както е посочено в член 52, параграф 1 от Хартата на основните права и съответната съдебна практика на Съда на Европейския съюз (вж. например Решение на Съда от 12.7.2012 г., дело C-59/11, Association Kakopelli, ECLI:EU:C:2012:447).

²⁴ Директива (ЕС) 2015/412 на Европейския парламент и на Съвета от 11 март 2015 г. за изменение на Директива 2001/18/ЕО относно възможността държавите членки да ограничават или забраняват отглеждането на генетично модифицирани организми (ГМО) на своя територия (ОВ L 68, 13.3.2015 г., стр. 1).

запазят системата на ЕС за разрешения въз основата на оценка на риска. По този начин директивата разглежда едно от основните опасения, изразявани през последните години във връзка с процедурата за разрешение, и е в пълно съответствие с подхода, заложен в политическите насоки, представени от Комисията на Европейския парламент.

Директивата от 2015 г. обаче се прилага само за ГМО за отглеждане, а не за ГМ храни и фуражи, които представляват по-голямата част от разрешенията, предоставени в ЕС.

4. ПРЕДЛОЖЕНИЕТО НА КОМИСИЯТА

С оглед на изложените по-горе съображения Комисията предлага да се измени Регламента от 2003 г. по такъв начин, че да се позволи на държавите членки да ограничават или забраняват за цялата или част от територията си употребата на ГМ храни и фуражи, разрешени на равнище на ЕС, предвид неопровержими основания, различни от риска за здравето на хората или на животните или за околната среда, т.е. критерии, различни от оценяваните от ЕОБХ в неговата оценка на риска²⁵.

Мерките, приети от държавите членки, трябва да бъдат съвместими с разпоредбите относно вътрешния пазар, и по-специално член 34 от ДФЕС, с който се забраняват мерки, които имат равностоен ефект на количествените ограничения на свободното движение на стоки. Поради това държавите членки, които се възползват от настоящото предложение, ще трябва да обосноват мерките, въведени на основание на член 36 от ДФЕС и съдебната практика на Съда на ЕС по отношение на императивни съображения от обществен интерес²⁶. Всяка държава членка, която желае да се възползва от тази „клауза за отказ от участие“, ще трябва да представи обосновка за конкретния случай, като вземе под внимание въпросния ГМО, вида на предвидената мярка, както и конкретните обстоятелства, които са налице на национално или регионално равнище, които съставляват основанията за позоваването на клаузата за отказ от участие. Когато изпълняват тази нова компетентност, държавите членки остават изцяло обвързани с изпълнението на международните си задължения, включително правилата на СТО.

Настоящото предложение отразява и допълва правата, които вече са предоставени на държавите членки по отношение на ГМО за отглеждане с Директивата от 2015 г., като обхваща много по-големия брой на издадените разрешения, които са всъщност разрешенията за храни и фуражи. ЕС ще има съгласуван набор от разпоредби относно разрешенията за ГМО за отглеждане и за употреба в храни и фуражи. Както и при Директивата от 2015 г., практическото въздействие на предложението ще зависи от степента, до която държавите членки се възползват от неговите разпоредби.

Комисията счита, че това е правилният начин за справяне с предизвикателствата във връзка с процеса на вземане на решения на равнище на ЕС.

²⁵ Предложение за регламент на Европейския парламент и на Съвета за изменение на Регламент (ЕО) № 1829/2003 относно възможността държавите членки да ограничават или забраняват употребата на генетично модифицирани храни и фуражи на своя територия (COM 2015/177).

²⁶ Съд на Европейския съюз, 20.2.1979 г., дело 120/78 Rewe-Zentral (Cassis de Dijon), [1979 г.] ECR 649.

При подготовката на настоящото предложение Комисията взе предвид следните основни параметри:

- На първо място, Комисията смята, че е важно да се запази единна система за управление на риска, основана на независима оценка на риска, а не да се работи със система с национални разрешения с взаимно признаване. Наличието на единна система за управление на риска е най-добре работещият начин за гарантиране на еднакво равнище на защита в целия ЕС, както и функционирането на единния пазар.
- На второ място, член 41 от Хартата и съдебната практика на Съда относно режимите за предварително разрешение задължават Комисията в качеството ѝ на орган по управлението на риска да приема решения по заявленията за разрешение. На Комисията не се разрешава да отлага твърде дълго приемането на решения, т.е. на практика да налага мораториум върху разрешенията.
- На трето място, трябва да бъдат спазвани съществуващите нормативна уредба и институционална рамка. Относителната тежест на гласа на държавите членки в Съвета е определена в договорите, а регламентът, уреждащ приемането на актове за изпълнение, се основава на тези разпоредби за гласуване. Същият регламент определя и разпоредбите, които се прилагат в ситуации, когато няма квалифицирано мнозинство за или против даден проект на мярка за прилагане. Тези разпоредби се прилагат за всички области на политика. Комисията не счита, че е оправдано да се допуска отклонение от хоризонталните процедурни правила, договорени за прилагането на *достиганията на правото на ЕС*.

5. ЗАКЛЮЧЕНИЕ

Комисията счита, че е целесъобразно да се адаптира нормативната уредба относно вземането на решения относно ГМ храни и фуражи. В политическите насоки, представени от Комисията пред Европейския парламент, се обяснява проблемът, който се среща конкретно по отношение на ГМО, а именно това, че системата не позволяваше да бъдат отчетени конкретните притеснения на демократично избраните парламенти. Комисията предлага да се позволи на държавите членки да използват основателни съображения за ограничаване или забрана на употребата на ГМО на своята територия, като едновременно с това се гарантира, че мерките са в съответствие с разпоредбите относно вътрешния пазар и с институционалната рамка на ЕС. Това ще позволи на държавите членки да разгледат на национално равнище съображенията, които не са отчетени в процеса на ЕС на вземане на решение.

Както е посочено в политическите насоки, Комисията поема ангажимента да задълбочи вътрешния пазар. Заключениеята, направени в настоящото съобщение, засягат проблемите, които са възникнали в рамките на процеса на вземане на решение по изпълнителните актове относно ГМО, и не могат да бъдат прилагани извън този конкретен контекст.

Поради това Комисията предлага на Европейския парламент и на Съвета изменение на нормативната уредба относно ГМ храни и фуражи, за да се разшири обхватът на решението, договорено в началото на тази година от Европейския парламент и от Съвета относно отглеждането на ГМО, и да бъдат включени и ГМ храни и фуражи.